

Șefan DUMITRESCU

„SCRIPTA MANENT” O CARTE CA O PÂINE ROMÂNEASCĂ

Scripta Manent (vol 1)

Antologie de proză românească

Editura ANAMAROL, București, 2013

Într-o lume a banului, a corupției, a vulgarității, a cinismului, nici o instituție din țara aceasta nu mai

sprijină creația valorilor culturale. Ne referim în primul rând la Ministerul Culturii și la Uniunea Scriitorilor, a căror sarcină principală este tocmai cultivarea literaturii și a culturii în general. Când scriitorii trăiesc și creează nebăgați în seamă, nerespectați, iată că se găsesc câțiva oameni generoși, mari iubitori de cultură care depun eforturi deosebite în sprijinirea dezvoltării literaturii și care din pasiune și din dragoste față de confracții lor își sacrifică timpul liber înființând reviste literare și edituri, adunând creațiile semenilor lor în cărți, așa cum a făcut recent scriitoarea Rodica Elena Lupu prin tipărirea antologiei de proză „Scripta Manent”.

Este bine ca numele acestor oameni generoși - care au depus suflet și trudă ca să scoată cărțile colegilor lor și să le publice creațiile literare în paginile revistelor - să fie știute, tocmai pentru a fi prețuite, și pentru a rămâne acolo pe pagina de hârtie, în memoria celor care vor veni... Cu siguranță că sunt mai mulți cei care s-au dăruit întru creație și cultură confracțiilor lor. Îi vom aminti numai pe cei pe care-i cunoaștem noi, cerându-ne iertare că nu-i putem aminti pe toți...

Începem cu doamna Rodica Elena Lupu, cea care a prilejuit publicarea multor poeți și care a alcătuit și îngrijit această antologie (împreună cu domnul George Roca, cel care semnează excelența grafică a volumului, un mare dăruit semenilor săi întru creație!) Apoi le amintim pe doamnele Elisabeta Iosif, redactorul șef al revistei „Cetatea lui Bucur” (revistă la care este secundată tot de domnul George Roca); pe doamna profesoară Adriana Elena Răducan, directoarea revistei „Thesaurum”, pe doamna profesoară Doina Drăguț, redactorul șef al revistei

„Constelații diamantine”, care apare la Craiova - o revistă literară superbă, cu o grafică extraordinară... Așadar vedem bucuroși că mai ales doamnele, colegile noastre de creație, sunt admirabile slujitoare ale literaturii!

La bărbați îi amintim (din nou!) pe domnul George Roca, un mare generos, dăruit total confrăților întru slujirea literaturii... Trăitor în Australia, editează mai multe reviste, adunând scriitorii de limbă română de pe toate continentele, cărora le mediatizează slova, ajutându-i să se citească și să se cunoască unii pe alții... Puțini oameni slujesc literatura română în lume așa cum o face dânsul! Împreună cu domnul Octavian Lupu este fondator al publicației online „Confluente literare”. Tot din Țara Cangurilor, unde există o colectivitate de români destul de numeroasă, cu vrednici slujitori ai culturii române, îl mai amintim și pe fratele Ioan Miclău, fondatorul Bibliotecii de carte românească și al revistei „Iosif Vulcan”, pe domnul Ben Todică, scriitor, jurnalist, cineast, om de cultură român stabilit la Melbourne. La Craiova îl avem pe neobositul profesor Dumitru Gherghina, care și-a dăruit pur și simplu viața revistei „Nova Didactica”, o revistă de mare ținută, care adună și face cunoscute creațiile literare, artistice, și didactice ale dascălilor din întreaga țară, ale românilor de pretutindeni... Și nu putem desigur să-i uităm pe domnii Dumitru Popescu, editorul revistei „Observatorul” din Toronto, Canada și pe fratele nostru de suflet, vâlceanul Alex Cetățeanul, Președintele Societății scriitorilor români din Canada, redactorul șef al revistei „Destine literare”. Mă înclin cu toata prețuirea și dragostea în fața lor, și a imensei lor opere și le mulțumesc tuturor.

Oamenii aceștia care prin dăruirea lor editează reviste în care publică articolele, creațiile românilor de pe tot mapamondul și care tipăresc cărțile confrăților din lumea întreagă fac o operă de suflet, unesc conștiințe și talente risipite de destinul nemilos al acestui neam, adună sufletul românesc risipit pe fața lumii ca Dumnezeu în căușul palmelor Lui. Ei fac să se vorbească despre cultura română în lume, opera lor de ambasadori ai neamului lor este atât de frumoasă și de profundă încât, nu va putea fi niciodată evaluată și răsplătită decât de Dumnezeu. În ultima instanță credem sincer că Dumnezeu le-a dăruit această Putere și această misiune, de a face bine, de a-i face pe români să se simtă împreună, chiar dacă sunt risipiți.

Din aceeași opera de comunicare spirituală, de adunare la un loc a creațiilor literare ale românilor de pretutindeni, de întregire a fenomenului cultural românesc, ale cărui lacrimi și picături de aur se prelungesc pe obrazul planetei, face parte și doamna Rodica Elena Lupu concepând și editând antologia de față, asupra căreia ne vom opri...

***

Ținând în mână Cartea aceasta frumoasă cu o grafică de zile mari, datorată domnului Roca, ai sentimentul că mergi către Dumnezeu cu un buchet de flori în mână... Este una dintre cele mai valoroase antologii de proză apărute la noi. Toate creațiile selectate și adunate între copertile cărții sunt valoroase și se citesc cu plăcere și cu acea sete hrănitore de cunoaștere a nesațiului spiritual...

Deschizând-o și parcurgând-o pagină cu pagină, simți cu papilele gustul dulce ale limbii românești. Are mireasma grădinii de crini, de lalele, de trandafiri, a grădinii de legume și a livezilor pârguite... Substratul textelor miroase a pământ reavăn, arat proaspăt și a fân cosit, a zăvoaie și a codri înfloriți. Am citit-o cu plăcere din scoarță în scoarță lăsând poezia textelor, ideile lor, penumbrele și nuanțele să-mi pătrundă adânc sufletul. Toți autorii publicați în această antologie sunt oameni talentați, cărturari cu dragoste de limba strămoșilor lor, care scriu

întorcându-se la matca românismului, regăsind miresma merelor din livada părinților sau a bunicilor, prispa casei, și lumina amurgurilor dulci ale acestui pământ dacic. Antologia aceasta este plină și grea de ceea ce am numi spiritul românesc...

Ne-ar trebui o carte întreagă să analizăm creațiile fiecărui autor. O vom face cu alt prilej. Acum vom trece doar în revistă autorii adunați din toată lumea între copertile frumoase ale cărții. Citind aceste creații literare nu poți să nu spui decât...„Carte frumoasă cinstite cui te-a scris și te-a editat!”.

Ordinea în care au fost așezați în pagină autorii a fost cea alfabetică. Și totuși cartea îți dă sentimentul, senzația de organicitate, de roman, care are firul lui epic. Iată acum autorii care cu creațiile lor dau conținut și viață antologiei: Magdalena Albu, Alina Arbajter, Mihaela Arbid Stoica, Florica Bud, Elena Buică, Gabriela Căluțiu-Sonnenberg, Smaranda Cazan Livescu, Mihai Ionescu Cămărașu, Ștefan Dumitrescu, Rodica Elena Lupu, Helene Pelitsch, Elisabeta Preda, Ioan Rațiu, Georgeta Minodora Resteman, George Roca, Elena Cesar von Sache, Florentin Smarandache, Dan Stoica, Marin Trașcă, Dona Tudor. Punct! 20 în total!

Magdalena Albu, născută octombrie 1972, în Ardeal (este autoarea unor cărți incitante, curajoase cum ar fi „Dictatura nonvalorii!” și „Cultura română și spiritul de haită”) abordează în eseul intitulat „Ce caut eu în postmodernitate?” drama spiritului însetat de cunoaște, de puritate, obsedat de căutarea de sine într-o lume, într-o cultură a degradării, a crizei de toate felurile, haotică, morbidă, care nu se mai regăsește pe sine, așa cum este cultura română... Reflecțiile doamnei Magdalena Albu sunt îndrăznețe, ca niște rădăcini care forează în mărul unui teren mocirlos, dar și pertinente.

Alina Arbajter, născută la București (trăiește în Germania), investighează în prozele ei pline de lirism, de uimire, de emoție, tema melancoliei vieții și tainele universului feminin.

Prozatoarea **Mihaela Arbid Stoica** este născută la București, în anul 1952. Termină Facultatea de drept din București, iar din 1977 se stabilește în Liban, unde trăiește și acum... sau din când în când și în Qatar, de unde sunt scrise textele publicate în acest volum. Este autoarea unor cărți interesante, cum ar fi „Glorie copilăriei”, „Dincolo de bariera tristeții”. În fragmentul de roman „Amintiri orientale” intitulat „Orient mai -1941” ni se dezvăluie, cu tot farmecul, misterul și tragismul său universul din această lume atât de frământată și de fascinantă a Orientului.

Florica Bud, membră a Uniunii Scriitorilor, vine din Maramureșul dacic, cu pământ stâncos. Este născută în 1957 la Ulmeni, județul Maramureș, are mai multe cărți publicate, pentru copii și pentru oameni maturi. Textele ei, un fel de eseuri și de proză scurtă, sunt greu de comentat, îți taie răsuflarea, și îți trebuie pagini întregi să le interpretezi! Într-o modalitate ludic, ironică pătrunde asemenea unei suveici în problemele grave ale epocii noastre, din penumbra cărora aruncă săgeți și irizări semantice, dezvăluindu-ne realități dureroase, dramatice.

Poeta și prozatoarea **Elena Buică**, româncă de a noastră, stabilită acum în Canada, venind însă foarte des în țară, unde credem că stă în cea mai mare parte a timpului, ca să-și aline dorul de pământul natal, este născută în 1933, în comuna Țigănești, din județul Teleorman. O știm din mai toate revistele literare românești on-line la care colaborează. Are o operă literară bogată. În textele pe care le publică în această antologie, cum ar fi „Mi-e dor de primăvara românească”, sau „Privind viața la 80 de ani”, se întoarce în timp și în țară, retrăind frumusețea copilăriei, evocând aspecte din viața sa cu iz de pământ românesc, și de scrieri de câmp de rouă fotografiat în momentul în care răsare soarele...Miroase a iarbă cosită de curând și a

pământ stropit de ploaie, a ghiocei și a apusuri de toamnă în textele pe care le lecturăm noi. Dar și în întreaga sa operă literară.

Doamna profesoară **Smaranda Cazan Livescu** este „româncă născută în București pe 4 octombrie, într-un miez de noapte, când constelația Orion strălucea deasupra casei”. Are o operă și o activitate culturală, social românească bogată în Statele Unite, unde este profesoară la Universitate, fiind stabilită în orașul Atlanta. Este Președinta femeilor românce. În momentul acesta mă gândesc cu tristețe că femeile românce risipite pe fața pământului ar putea face mai mult pentru neamul nostru, care se prăbușește. Textele pe care le publică în Antologia de față sunt proze scurte, unele aparent pentru copii, compuse cu o tușă groasă, dar și cu delicatețe de miniaturist. Scriitura dumneai are o putere magnetică de a surprinde pliurile realității, înțelesurile gesturilor și ale faptelor mărunte, insignifiante, mirosul crud al realității...care, după ce le citești, vezi că se adună minunat în sinteze, în fotografii și filme de viață.

Gabrila Căluțiu-Sonnenberg, este ardeleană, așa cum sunt cei mai mulți scriitori din această Antologie. Născută în orașul Tâlmăciu, județul Sibiu. Are studii economice făcute la Academia de Științe Economice din București, unde a fost și cadru didactic. Se vede că vocația de scriitor a fost mai puternică decât cea de economist, căci o întâlnim pe doamna Căluțiu-Sonnenberg, acum stabilită în Germania și Spania, făcând literatura. Am cunoscut-o în revista „Europa Creștină”, înființată și condusă de neobositul Octavian Mihăescu, unde am fost colegi de pagină și unde a publicat mai multe lucrări de proză. Este autoarea acestor cărți: „Tendințe și perspective în managementul resurselor umane”, „Vine seninul” în care adună articole personale publicate în diferite reviste și al volumului de reportaje „Andaluzia - sentiment multicolor”, care ne amintește de cartea doamnei Resteman. În prozele publicate în această Antologie este vorba despre Spania și peisajul ei (În Spania, magii cum sosiră”) Tot acolo ne sunt reamintite virtuțile psihologiei, ale caracterului și ale educației germanice.

Prozatorul **Mihai Ionescu Cămărașu**, născut la Galați, la 6 ianuarie 1942, are o copilărie și un destin zbuciumat, nedrept și trist. În anul 1950 a emigrat împreună cu mama și fratele la Brașov, tatăl fiind închis la Aiud! Cu tatăl deținut politic, Doamne, ce-o fi fost în sufletul copilului Mihai. Ca să se întrețină și să învețe este obligat să muncească. Face liceul la seral. Are înclinații muzicale și teatrale. Cu doi amici înființează „Trio alpin”, un grup vocal cu care a intrat prin concurs la Teatrul de Estradă din Brașov. Lucrează apoi la teatrul de revistă „Constantin Tănase” din București, cu care face turnee în toată țara. Cum vigilenta securitate românească a stat mereu la pândă, dl. Mihai Ionescu Cămărașu a avut mereu probleme cu această „sinistră doamnă”. A fost dat afară după trei luni de la Institutul de teatru, apoi mai târziu a fost închis un an în arestul securității statului. Eliberat din lipsă de probe se întoarce la teatrul „Ion Vasilescu” din capitală, de unde... va fi dat afară din sextetul „Cantabile. A cântat cu diferite orchestre prin țară, dar a fost mereu urmărit de securitate și alungat de peste tot. În 1978 se stabilește în USA. Nedrept destin pentru un om atât de dotat. Povestea vieții dureroase și nedrepte a d-lui Ionescu Cămărașu ne întristează și ne spune că norocul sau nenorocul joacă în destinul artiștilor un rol important. De aceea toate prozele domniei sale cuprinse în volum („La spitalul Văcărești”, „Nea Mircea”, Arestul”, „Celula XV” sau „Răzuș Teodor Virgil” sau fragmente din romanul „Celula XIII”, Editura Anamarol, 2011) evocă și descriu tocmai această perioadă și această lume a închisorii. Te impresionează talentul prozatorului, capacitatea lui de a reda atmosfera acelei perioadă din viața lui și a aceluia spațiu, ca și omenia sufletului său de artist.

Scriitorul **Ștefan Dumitrescu**, este născut în anul 1950 într-o comună din județul Vâlcea, Valea Mare, satul Drăganu, aciuat în copaia dulce a râului Cerna. Absolvent al Facultății de Filozofie din București, în 1973, profesor de Psihologie, Pedagogie, Filozofie, Limba și literatura română la un liceu pedagogic... aproape toată viața! Colaborează la mai toate ziarele și

revistele centrale, are momente poetice la Radio și televiziune. În cei 40 de ani de creație literară, cu ajutorul Domnului, a dat o operă literară bogată în toate genurile literare, pentru care a fost propus de mai multe Fundații culturale și Societăți ale scriitorilor la premiul Nobel. În anul 2012, comedia sa „Bă, nenorociților, vin extraterestri”, a luat premiul II, la FestCOm 2012, acesta fiindu-i al 8-lea Premiu național pentru dramaturgie. Pentru că era socotit o speranță a literaturii române în anii '70, Adrian Păunescu, îl invită să deschidă cenaclul Flacăra, prilej cu care marele poet afirmă: „*Ștefan Dumitrescu este o șansă a literaturii române. Ștefan Dumitrescu este o mare șansă a literaturii române!*”. Este posibil ca această consacrare spectaculară să fi atras atenția fondatorilor „Grupului Renașterea”, un Grup secret de intelectuali care urmărea depistarea tinerilor creatori, care prin creațiile lor de excepție ar fi declanșat o Renaștere în cultură, Renașterea culturii române, care ar fi atras după ea Renașterea națională. Din păcate cum securitatea a devenit tot mai vigilentă, „Grupul Renașterea” a trebuit să-și ducă activitatea în ilegalitate, situație în care se află și în prezent. Este membru fondator al Biroului de Viitorologie de la București, în cadrul căruia a descoperit Sistemul economic al viitorului, denumit „Sistemul socio-economic de evoluție”, superior din toate punctele de vedere celor mai performante sisteme economice de azi (aflate toate în criză), Sistem care nu cunoaște fenomenul șomajului și al crizelor economice. Acesta ar scoate civilizația umană din criză și ar plasa-o după o perioadă de timp pe următorul nivel de evoluție. Tot în cadrul Biroului de viitorologie a mai descoperit „Metoda prin care țările aflate în criză pot să iasă foarte ușor din criză, în numai câteva săptămâni, fără ca salariile și pensiile oamenilor să fie micșorate, impozitele și taxele mărite și oamenii dați afară din slujbe”, și de asemenea un nou tip de Inteligență denumit de el „Inteligența pozitivă și Inteligența negativă”. Cărțile în care sunt descrise aceste descoperiri pot fi citite și cumpărate de pe site-ul www.amazon.ro. Se definește pe sine ca fiind în această existența slujitor, sclav și într-o anumită măsură soldat. Crede că rostul Omului, deci și al său, în lume este Binele și Dragostea, să creeze cât mai mult bine. Să facem cu toții voia Tatălui. Binele fiind un Medicament prin care omul poate să se vindece pe sine și pe ai lui și să-și facă bine sieși și semenilor săi. Această Teorie este demonstrată în cartea sa „Revoluția Binelui”, care poate fi citită tot pe site-ul de mai-sus amintit. Proza publicată în această antologie este o povestire science-fiction, în care personajul principal, un cercetător pasionat până la uitarea de sine, descoperă „constituenții”, care introduși în codul genetic și în pereții stomacului, fac ca oamenii să poată trăi sute de ani fără să mănânce, de acum organismul lor hrănindu-se doar cu prana...La sfârșitul povestirii atât inventatorul cât și invenția sa dispar, iar o data cu ei dispare și secretul acestei Invenții care poate va fi re-găsită, re-gândită cândva în viitor.

Rodica Elena Lupu, vine din Ardeal. Este născută la 27 ianuarie 1951 în Războieni, județul Alba, din părinți care trebuie să fi fost cu siguranță oameni minunați. Dacă ne-ar da Domnul puterea și ar fi după noi, am numi-o Ministrul al culturii, iar pe domnul Geoge Roca, președinte al Uniunii Scriitorilor, pentru că de asemenea oameni generoși, de mecena, cu idei de a concepe și conduce acțiuni culturale, proiecte în urma cărora cultura română să devină mai bogată, dăruiti de Domnul cu dragoste de semenii lor, are nevoie România! Nu de miniștri interesați numai de interesele lor egoiste, de oameni mici...A înzestrat-o Domnul cu talent în toate domeniile. Poet, eseist, romancier, jurnalist literar, promotor cultural, editor, doctor în daco-romanistică, membru al Uniunii Scriitorilor și al Academiei Româno-Americane. Este editor de emisiuni de radio, autor de reportaje, de eseuri în care investighează viața și opera marilor personalități culturale date de acest neam, în care a cultivat dragostea de cultura română, de înaintașii noștri. Un astfel de om nu poate să fie decât un mare patriot. Domnul a vrut să ne cunoaștem cu mai mulți ani în urmă, colaborarea noastră fiind fructuoasă. I-am recenzat romanele, în care investighează zona profundă a dimensiunii feminine a ființei umane, dialogul celor două principii, feminin și masculin, în universul fizic și cultural în care venim și ne este dat

să trăim. Dacă ar trebui să-i numesc toate cărțile publicate ne-ar trebui mai mult de o pagină întreagă. O să citez doar câteva dintre romane (1992-2012): „Eterna povestire”, „Glasul inimii”, Timpul judecă și plătește”, „Mâna destinului”, „Miracolul vieții”, „O umbră din trecut”, „Parfumul dragostei”, ș.a....Rodica Elena Lupu este de asemenea autorul unor volume de proză scurtă, unde suntem uimiți de acuitate ei perceptivă, de tușa limpede cu care redă contururile lucrurilor, ale evenimentelor, muzicalitatea mișcării. Amintim câteva : „Vis împlinit”, „O clipă de rătăcire”, „Unde ești”, „De ce oare?”. Are vocația călătoriei ca excurs în planul spațiului, al geografiei, dar și în planul cunoașterii, al cunoașterii de sine, ca în volumul „România plai de dor”, „Vacanța, vacanțe”, „Drumuri printre amintiri, vol I și II”... Este autoarea unor cărți pentru copii pline de puritate, de lumină, și de uimire, scrise cu dragoste și delicatețe. Așa cum vedem din volumele „Poezii pentru copii”, „Alfabetul poveștilor”, „Alfabetul poeziilor”, „Plai de dor”...dar și autoarea unor volume de poezie pentru oameni mari, pline de lirism, de melancolie, de dragoste, de emoție. Multe din poeziile sale au fost puse pe muzică și se cântă transmise la radio. Semnează de asemenea mai multe volume colective, cum ar fi „Spiralele vieții”, Drumurile vieții”, „Arta de a fi”, „Simbioze lirice” ș.a. În prozele din această Antologie, „Cinci minute de adevăr”, „La propria-i ceața deasă”, „Glasul roților de tren”, „Ca la gară”, „Scrisoare”, etc, sunt redate întâmplări semnificative din viață, aspecte ale vieții și ale lumii, așa cum au fost fotografiate de conștiința și de sufletul autoarei. Din creațiile doamnei Rodica Elena Lupu răzbat visele, trăirile, meditațiile copilului, ale adolescenței care au fost, modelate de poezia și înțelepciunea vârstei.

Helene Pflitsch, prozatoare, născută în anul 1958, în comuna Mihai Viteazul, județul Cluj... Urmează cursurile Liceului teoretic nr 2 din Turda, după care termină Institutul politehnic din Cluj. În prezent locuiește în Germania. Debutază în 2012 cu romanul „Dezrădăcinare sau un nou început”. Povestirile „Asta sunt eu”, „Bunica”, și cele două fragmente de romane aflate în lucru, evocă imagini, personaje, locuri, întâmplări din copilărie, din viață, trecute prin filtrul meditației și al nostalgiei, al unei ființe careia îi este dor de copilărie și de țară.

Elisabeta Preda, scriitoare, este născută în 1930, pe 26 iulie, în comuna Florești, din județul Mehedinți. Vine așadar din spațiul spiritual al Olteniei de vest în care influența Banatului s-a simțit foarte mult. Este decana de vârstă a acestei Antologii, ceea ce ne face să-i urăm mulți ani de viață, plini de sănătate! Școlile le face prin mai multe localități din țară, pe unde i-a mânat destinul părinții. Absolvă Facultatea de Agronomie și va lucra în domeniul Agriculturii, în Ministerul agriculturii. Debutază editorial la editura „Ion Creangă”, în 1976 unde îi apar cărțile „Puișorii năzdrăvani” (1976), „Cele douăsprezece frumoase” (1979), „A venit o zână bună” (1981). Este autoarea unui roman „Amarnica iubire”, și a mai multor piese de teatru. Povestirile din această antologie („Duminică de oameni singuri” și „Bel Ami”) descriu și fotografiază cu peniță subțire, cu nerv, cu ironie, întâmplări și aspecte ale realității trecute prin filtrul experienței de viață al autoarei.

Ioan Rațiu, născut la Gherla, județul Cluj, în data de 6 aprilie 1957, este de formație militar, absolvent al Școlii Militare de ofițeri activi de artilerie de la Sibiu – Arma Topogeodezie, apoi al unei Facultăți de Inginerie a Sistemelor Biotehnice a Universității Politehnice București, 2001. Autorul unui mare număr de volume: „Tributul clipei”, „Nu chiar totul despre sex”, Gândurile unui neînțeles, „Gânduri de neînțeles”, „Gânduri cu subînțeles”, etc. Participă cu creații literare de asemenea la un mare număr de volume colective. Scrie cu o ușurință de floretist. Prozele din cartea de față s-ar încadra speciei proză scurtă. Sunt pline de ritm, de poezie, de lumină, de voie bună și ne transmit gândurile și stările sufletești tonice ale autorului.

Georgeta Minodora Resteman, este născută la 24 august 1060, în Săcuieni, județul Cluj. Domnul ne-a întâlnit cu mai mulți ani în urmă, când citindu-i reportajele trimise din Cipru, pe

internet, ne-am dat seama de talentul de grafician și acuarelist al prozelor ei... Am încurajat-o să scrie o carte de reportaj despre Cipru, ceea ce doamna Resteman a făcut, scriind o carte valoroasă în istoria reportajului românesc și cipriot: „Cipru, corolă de lumină vie”. Carte pe care i-am prefăcut-o cu toată dragostea, apărută nu cu mult timp la editura generoasei doamne... Rodica Elena Lupu. Are o operă literară bogată, colaborări la foarte multe reviste, în primul rând la revistele on-line ale românilor de pretutindeni, din Australia, din America, Noua Zeelandă... Este de asemenea o poetă foarte talentată, scriind o poezie plină de nuanțe coloristice, de linii subțiri, muzicale din care construiește admirabile peisaje și pasteluri. Prozele pe care le publică în Antologia de față, sunt amintiri și retrairi ale copilăriei, pline de farmec și de nostalgie, sau descrieri ale peisajului fascinantei insule a Ciprului.

Scriitorul **George Roca**, este născut la 14 iulie 1946 la Huedin, Cluj. Și-a petrecut copilăria și primii ani ai tinereții la Oradea, după care, prin 1967 s-a mutat la București unde a locuit până la începutul anilor '80 când a luat drumul exilului. Filolog de formație, și din câte ne amintim noi, a urmat și studii teatrale, profesând chiar actoria. S-a stabilit în Australia, la Sydney, unde a mutat pentru un timp unul din „centrelor literaturii române”. Din Australia împreună cu oameni de suflet a înființat și a condus reviste literare, culturale, (redactor la revista „Românul Australian” din Melbourne, redactor la „Viața Parohială” și redactor șef la „Jurnal Olimpic” și „Spirit Românesc” din Sydney) în care i-a adunat ca într-o îmbrățișare românească pe mulți dintre scriitorii români obligați să-și caute împlinirea destinului pe alte meridiane. Îl găsim câțiva ani buni redactor la valoroasa revistă „Agero” din Stuttgart (Germania) și redactor șef la „Romanian VIP” din Dallas, Texas. În prezent este poet, prozator, promotor cultural, editor de carte, de reviste de cultură, grafician, redactor și redactor șef la mai multe publicații online și pe hârtie. Este unul dintre ambasadorii culturii și ai poporului român, care duce sufletul românesc și bruma de prestigiu a acestui neam daco-românesc, atât de încercat, în toată lumea. Dintre cărțile publicate amintim „Dezvoltarea arhitecturii în perioada de domnie a bincredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt” - studiu istoric (Editura Carpathia Press, București, 2006), „Evadare din spațiul virtual” - poezii (Editura Anamarol, București, 2009), și două volume de peste 300 de pagini fiecare „De vorbă cu stelele” – interviuri (Editura Anamarol, București 2010, 2011). I-am recenzat cu dragoste două dintre cărți, descoperind în straturile profunde ale textului muzica izvoarelor și mireasma ierbii transilvane. Poeziile sale îți aduc aminte de Sorescu, până la un punct, ca mai apoi metafora și firul epic s-o apuce brusc în altă parte, ajungând în spații semantice necunoscute. În antologia de față îi citim nuvela „Ispas, motan gras”, o poveste marinărească ciudată și spectaculoasă, o parabolă plină de filozofie și o meditație profundă pe marginea înțelepciunii, a meandrelor și a puterii destinului. Este multă poezie, dragoste de viață și filozofie în povestirea aceasta care se citește cu plăcere.

Prozatoarea **Elena Cesar von Sachse**, este născută la 28 iunie 1947 la Arad. S-a stabilit în Germania, menținând vie comunicarea cu spiritul spațiului românesc, cu sufletul pământului în care a venit pe lume și s-a format ca ființă umană. Suflet sensibil, delicat, cu vocația detaliilor copilăriei, pe care sufletul copiilor le dezvoltă construind povești și lumi împărătești, este autoarea mai multor volume de poezie pentru copii. Debutează în anul 2003 cu o carte de povești intitulată metaforic „Țara fericirii”, la Editura „Fundăției Desire”, din Cluj Napoca, o carte ca o feerie. Cu ocazia Festivalului „Prichindel” de la Nurenberg a lansat cărțile „Legende Nurembergului” și „Rotofei”, care au apărut ulterior la Editura Anamarol. În cartea „În Țara poveștilor străbune”, apărută la Editura Dacia, scriitoarea ne evocă evenimente, legende din universul istorie națională. Prozele din această carte sunt interesante și se citesc cu plăcere.

Prietenul nostru **Florentin Smarandache**, născut la Bălcești pe malurile Oltețului, în anul 1954 este unul dintre cazurile rarissime și strălucite ale culturii române. I-am recenzat mai multe cărți, îi cunosc bine opera literară, mai puțin pe cea științifică, unde s-a întins asemenea unei

pete imense de cerneală vie pe mai multe domenii ale cunoașterii științifice, acoperind îndeosebi spațiul fizicii și al matematicii, unde imaginează construcții uluitoare, ce s-ar putea dovedi mai târziu intuiții geniale deschizătoare de drumuri. Are în codul genetic sămânța arzândă a aventurii, îi este sete de mângâierea nebună și dulce a spațiului, a paralelelor și a meridianelor, căci fiind profesor la o Universitate în Statele Unite a participat la multe colocvii, congrese științifice, călătorind astfel în toată lumea. Cărțile lui, care țin de domeniul literaturii, sunt însemnări și reflexii, fotografii la minut, sondări ale stărilor psihice, făcute cu prilejul călătoriile pe toate meridianele lumii. Prozele din această Antologie se înscriu în ceea ce am spus mai sus.

Dan Stoica, prozatorul, regizorul, dramaturgul „de când s-a născut se ocupă cu trăitul”, lucru care ni se pare foarte înțelept. A publicat două volume de poezie, „Limită de zbor” (2002) și „Declarație de iubire” (2011), textele fiind prezentate în română, germană, engleză și franceză. După cum se vede este un poliglot care se plimbă prin împărățiile limbilor europene ca un fachir. Este autorul a două romane, „Coșmaruri de duzină” și „România țara mea de coșmar” și a unui volum de nuvele „Fontana di Trevi”. Scrie piese de teatru care i se montează, este un traducător de cursă lungă, traducând 42 de autori în limba română. Personalitate proteică, spirit ludic, aventurier, inteligent, paradoxal, domnul Dan Stoica ia viața în piept așa cum este ea și dansează sălbatic cu destinul în spațiul unei Europe tot mai bolnave și bântuite de spectrul sfârșitului. Prozele din această carte sunt de fapt poeme în proză, cu profunzimi și irizări care te uimesc și te seduc. („Coborârea în om ca o înălțare”, „Parabola Parabolelor”, „Un mic tratat de naratologie”, „Un slogan”, meditații pe tema Iisus, etc.)

Marin Trașcă, ziarist și prozator, s-a născut la 12 octombrie 1954, în Osica de Sus, județul Olt. A debutat în 1988 în revista Tribuna de la Cluj, cu poezie. Din 1990 îl găsim ziarist la aproape toate ziarele din județul Olt. În 2002 publică prima carte, un volum de publicistică, „Singur printre ziaști, care ne aduce aminte de cartea lui Marin Sorescu, „Singur printre poeți!”. În 2006 se stabilește în Spania unde își continuă munca de gazetar la publicațiile „Noi în Spania”, „Român în lume”, „Universul românesc”. Tot în această țară îi apare și primul volum de versuri „Căsuța cu vise”. Are în lucru mai multe cărți. În această Antologie publică proza „Lăutarii de țărână”, care mi-a mers la suflet... pentru că sunt născut nu departe de locul de baștină al domnului Marin Trașcă (printr-o coincidență purtând același nume cu străbunicul meu. Lucrez de mai mulți ani la un roman care se cheamă chiar așa: „Mărin al lu Trașcă”!!! Domnul să-l binecuvânteze, căci și străbunicul a fost un mare povestitor! n.a.) cunoscând foarte bine viața satului din zona Olteniei, cu toamnele dulci, încărcate de munții de struguri. Îmi aduc aminte de zilele luminoase și fericite din perioada când se culegeau strugurii, apoi se jucau în lin...Și acum simt în nări mireasma acelor toamne și gustul dulce, înțepător al mustului! Toamna în satele românești începeau nunțile, la care veneau „benzile de lăutari”, de Pițulani, care cântau la asemenea evenimente. Lăutarii de pământ erau tocmai aceste „bande”, așa li se spunea la noi - bande de lăutari - care cântau la nunți prin sate. Frumusețea acelor vremuri, pline de melancolie și de legende, o evocă Marin Trașcă în proza sa - parte a acestui volum antologic - scrisă cu talent și cu suflet...

Dona Tudor, ultima prozatoare, după catalog, din această carte, este tot un scriitor cu destin aparte. Născută la 23 noiembrie 1950 în comuna Vida, județul Teleorman, este cadru didactic la facultățile de jurnalism din capitală. Are specializări în Științele comunicării. Lucrează la televiziune, unde realizează filme documentare (în serial) despre zone de conflict din lume: Somalia, Angola, Iugoslavia, Bosnia. Regizor de film: „[Lacrimi pe obrazul lumii](#)” (1994). Inițiată în Știința apărării țării. Doamna Dona Tudor este un jurnalist cu nerv și imaginație, prozele ei din această Antologie sunt tablete politice, scrise de un prozator care mănuieste metafora cu o dexteritate uimitoare. Talentată și scilpitoare, scrierile ei se citesc cu plăcere, deoarece nu sunt

articole aride, ci creații artistice care ne emoționează dezvăluindu-ne multe din dedesubturile istoriei contemporane...

Cartea aceasta frumoasă, care aduce înaintea ochilor scrierile în proză a celor 20 de autori dăruți de Domnul cu talent, este o lucrare de elită deoarece adună sub mângâierea ei o serie de prozatori români dintre cei mai talentați, scriitori români risipiți pe mai toate meridianele lumii.

Carte bună, cinste cui te-a născut!

Ștefan DUMITRESCU E-mail stefandumitrescu@yahoo.com

Membru al Uniunii Scriitorilor Români

București

25 mai 2013